

Nederlandse boeren planten eerste "voedselmoeras"

Reportage

Het begrip 'voedselbos' is met de jaren stilaan ingeburgerd, maar in het Zuid-Hollandse Oude Leede wordt gewerkt aan een nieuw agro-ecologisch fenomeen. Op de velden van bio-melkveeboer Dirk Gravesteyn steken de spades in het veen voor de aanleg van één hectare voedselmoeras. Hier worden binnenkort diverse moerasplanten geteeld, zoals watermunt, moerasspirea en lisdodde, naast noten-, fruit- en bessenstruiken.

17 JUNI 2025

Ruben De Keyzer

Lees meer over:

voedselbos

agro-ecologie

Het laaggelegen drasland van onze noorderburen is niet louter mooi om naar te kijken tijdens een daguitstap. Helene Marcus is deel van het vijfkoppig team dat op het perceel van Gravesteyn een voedselmoeras aanlegt. Samen zullen ze gedurende zes jaar de grond pachten, bewerken en oogsten. Een biotoop voor een ruime variatie aan insecten, fauna en flora, maar ook het bed voor vele unieke teelten.

Enkele teelten zijn bij het grote publiek wel gekend als wilde plant, maar niet in functie. Lisdodde bijvoorbeeld kan worden verwerkt in textiel of isolatie, maar kent ook een culinaire functie. "Jong blad kun je wokken, de bloem zelf heb ik laatst gegeten en is erg lekker, en ook het zetmeel van de wortel is heel veelbelovend", zegt Marcus.

Andere voorbeelden van teelten zijn watermunt, waarmee men pesto kan maken, of gagel een populair alternatief voor hop, dat in dit geval verkocht wordt aan Wilderland voor verwerking in limonade. Ook bekendere teelten zoals veenbessen gedijen hier goed. "Wat we nu produceren is afkomstig van onze kleine proefvelden, één in Den Haag en één in Leiden", zegt Marcus. "Maar dit terrein van één hectare is ons eerste project op deze schaal."

Uitgezakte, droge veenweides opnieuw vernatten

Biomelkboer Gravesteyn is enthousiast om zijn veld voor dit project te verpachten. "Ik ben met de initiatiefnemers in contact gekomen via de non-profitorganisatie Wij.land, dat boeren begeleidt die willen verduurzamen. Ik werk heel extensief en door omstandigheden hebben we meer grond voor onze veestapel dan we eigenlijk nodig hebben. We hebben telkens een ruwvoerverschot, dus ik kon zeker wel grond beschikbaar stellen voor dit project."

“We zitten natuurlijk in een laag Holland, vijf en een halve meter onder NAP (Normaal Amsterdams Peil, een Nederlandse referentiehoogte vergelijkbaar met zeespiegel, red.)”, zegt Gravesteyn. “Dus het is een ontdekkingstocht om te zien hoe we deze veenweides die uitzakken en uitdrogen, opnieuw kunnen vernatten en er toch een rendabele landbouw bedrijven.”

“Het is misschien een beetje raar om dit als biologisch melkveehouder te zeggen, maar grasland is per definitie een vrij schrale biotoop”, zegt Gravesteyn. “Ook al probeer ik het zo goed mogelijk te doen met veel weide en biologisch werken, vroeg of laat kom ik een keer maaien. Binnen het voedselmoeras komen er geen koeien en ook geen mest aan te pas. Het gaat om het hanteren van permacultuurprincipes, met verschillende planten door elkaar heen.”

Wat met de winst?

Gravesteyn is zeer benieuwd om te zien hoe het project de komende jaren zal evolueren. “Men teelt hier geen aardappelen met tonnen tegelijk, maar eerder gedroogde producten, thee-achtigen en smaakmakers”, zegt hij. “Alles wat betreft productie en afzet is dus grotendeels onontdekt terrein.”

Ook Gravesteyn zelf heeft veel te winnen en te verliezen bij dit project, want hoewel het pachtcontract voorlopig zes jaar loopt, zijn de terreinaanpassingen voor de langere termijn. “Er is altijd een risico dat het niet zal werken, en dat risico ligt dus voor een deel ook bij ons”, zegt de melkveehouder. “Maar gelukkig is er een behoorlijke financiering gevonden om de aanloopkosten en investeringen te dekken, dus het financiële risico is vrij beperkt.”

“De gemiddelde inschatting bij een voedselbos, is dat je na zo’n zeven jaar de doorslag hebt bereikt naar een verdienmodel”, zegt Marcus. “Wij hopen het iets eerder te doen. De arbeid die bij een voedselmoeras komt kijken valt op zich wel mee, maar je moet natuurlijk wel machines vinden waarmee je op kleinere schaal kunt oogsten.”

Hoe dan ook kan het project een grote bijdrage leveren aan het lokale milieu. “Het project dient ook om meer CO2 op te nemen en bodemdaling tegen te gaan”, zegt Marcus. “Het borgt ook veel meer wateropvang, en een nat veld kent natuurlijk een heel andere biodiversiteit dan drooggelegde velden.”

“De bedoeling is nu om hier een model te ontwikkelen waarmee we andere boeren kunnen inspireren om hetzelfde te doen”, zegt Marcus. “Wie weet, misschien hebben we over enkele jaren een voedselmoerassennetwerk, net zoals vandaag al het geval is voor de voedselbossen.”

Uitgelicht

Voedselbos 't Groeihof wint Europese prijs

nieuws

Voedselbos 't Groeihof in Zoersel is benoemd tot de 'Best European ecosystem restoration project' door milieuorganisatie LifeTerra. Eigenaars Geert Adams (49) en Goele Schrijv...

🕒 29 JULI 2024

[Lees meer](#)

Bron: Eigen berichtgeving

Beeld: voedselmoeras.org

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

f screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

in screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

@ screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

X screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws

🦋 screenreader.visit us on our bluesky page: <https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social>

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |

[Privacy policy](#)

[Copyright](#)

[Cookie Policy](#)

[Cookie instellingen aanpassen](#)

Webdesign by Who Owns The Zebra